

NEDLÆGGELSE AF VEJAREAL

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 21. juni 2010 på vegne af klagerne, N vej 6, over Kommunens afgørelse af 28. maj 2010 om at nedlægge vejarealet på matr. nr. 7 bb og 100.

Du skriver blandt andet, at

- vejen aldrig har været beregnet for kørende færdsel, men alene til gående
- N vej 6 har en tinglyst færdselsret, og at
- ejerne af N vej 4 ikke har etableret et renseanlæg i overensstemmelse med kommunens godkendelse.

I brev af 14. december 2010 har du sendt bemærkninger til vores udkast til afgørelse af 24. november 2010.

Du skriver blandt andet, at

- der er modstridende oplysninger om placeringen af rensningsanlægget, og at
- det undrer at en indstilling fra teknisk udvalg ikke var medsendt klagen fra ejerne af N vej 6.

Vi har rettet formuleringen om placeringen af renseanlægget i ovenstående tekst.

Vi har indarbejdet dine øvrige bemærkninger i afgørelsen.

Vejdirektoratets afgørelse

Kommunens afgørelse af 28. maj 2010 er lovlig.

Privatvejslovens bestemmelser

Om nedlæggelse af en privat fællesvej på landet

Private fællesveje på landet kan nedlægges af de private parter (vejejeren og de vejberettigede) uden kommunens medvirken. Kommunen kan dog afgøre spørgsmålet efter byreglerne¹. Det fremgår af privatvejslovens² § 14, stk. 5.

Kommunen skal tage stilling til, om en privat fællesvej kan nedlægges, hvis en grundejer, der har den nødvendige interesse i spørgsmålet, beder kommunen om det. Det fremgår af privatvejslovens § 53, stk. 1.

Hvis vejen er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, kan den ikke nedlægges, medmindre der samtidig etableres anden vejadgang. Hvis vejen er af vigtighed for en ejendom eller nogen af dens lodder, kan den ikke nedlægges. Det følger af privatvejslovens § 53, stk. 2.

¹ Privatvejslovens kap. 9, §§ 53-56

² Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008

Hvis vejen ikke er eneste adgangsvej, vurderer kommunen, om den skal give tilladelse til at nedlægge den.

Ved denne vurdering, skal kommunen afveje grundejernes (vejejerens og den eller de vejberettigedes) modsatrettede interesser i, at vejen nedlægges.

Om vejret

En privat fællesvej er en vej, der ligger på en ejendom, der ejes af én ejer, og som ejeren af en anden ejendom har ret til at bruge som færdselsareal. Den ret, som ejeren af denne anden ejendom har til sådan en vej, er en vejret. Og den, der har en vejret, er vejberettiget. Det fremgår af privatvejslovens § 2.

Dokumentation for vejret kan foreligge som en tinglyst servitut på den tjenende (vejejerens) ejendom, ved vejejerens anerkendelse af vejretten, eller være fastslået i en dom.

Om sådanne servitutrettigheder eksisterer, er derfor som udgangspunkt et privatretligt anliggende mellem ejeren af den ejendom, vejen ligger på, og ejeren af den ejendom, der ønsker at bruge eller faktisk bruger vejen som adgangsvej til sin ejendom.

Hverken kommunen eller Vejdirektoratet kan tage stilling til dette spørgsmål. I tilfælde af uenighed mellem sagens parter om fortolkningen af skødet af 12. oktober 1959 må sagen afgøres ved domstolene.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til lovligheden af kommunens afgørelse truffet efter vejlovgivningen, her privatvejsloven, jf. denne lovs § 7, stk. 1.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan heller ikke tage stilling forhold vedrørende anden lovgivning som f.eks. miljøloven.

Vi kan desuden tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningslovens³ i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen.

Baggrund

N vej 4 og 4 a, matr. nr. 7 bb og 100 er udlagt som privat fællesvej, men ikke anlagt som vej. Vejarealet ligger i landzone, og bliver derfor administreret efter bestemmelserne i privatvejslovens afsnit I, II og IV (§§ 1-20, 63-71).

³ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Klagerne har benyttet arealet til gående færdsel med henblik på at komme til I S vej via en trappe på matr. nr. 7 p. Vejudlægget oprindelige formål har været at skaffe adgang til I S vej for ejendommene N vej 4 og 6 på baggrund af et skøde af 12. oktober 1959.

Med henblik på at skaffe kørende adgang til I S vej for ejendommene på I S vej 254 og N vej 4 og 6, er der anlagt en privat fællesvej på matr. nr. 106 a.

Ejerne af N vej 4 og 4 a har anmodet Kommunen om, at udlægget på disse ejendomme blev nedlagt.

Klagerne har fremsendt sine indsigelser mod nedlæggelsen i brev af 15. december 2009, hvor der blev gjort blandt andet blev gjort opmærksom på følgende:

- Der vil ikke være muligt at benytte trappen på matr. nr. 7 p, hvis vejen nedlægges.
- De bruger stien flere gange ugentlig.
- Det er ikke betryggende, at børn skal benytte den 400 meter lange ubelyste del af N vej, der er anlagt for at komme til I S vej.
- De har købt N vej 6 med en tinglyst ret til "fri og uhindret færdsel" over N vej 4 og 4 a.

Kommunen traf den 28. maj 2010 afgørelse om at nedlægge vejarealet på matr. nr. 7 bb og 100.

Vores vurdering

Kommunens afgørelse har hjemmel i privatvejslovens § 14, stk. 5, jf. § 53, stk. 1 og 2.

Kommunen har i forbindelse med behandlingen af sagen afvejet klagers interesser i at bevare arealet på matr. nr. 7 bb og 100 som en privat fællesvej i forhold til ansøgernes ønske om at nedlægge denne del af vejen.

På den ene side har ansøgerne ønsket at nedlægge vejen for at undgå færdsel over ansøgernes ejendom, idet arealet i dag bliver benyttet til parkering af ejerens biler, og ejeren ønskede at anlægge et minirenselanlæg.

På den anden side har klager interesse i at bevare arealet som privat fællesvej med henblik på fortsat at kunne benytte trappen på matr. nr. 7 p, at det ikke er optimalt, at deres børn skal færdes på den ubelyste alternative vej, og at de har købt deres ejendom med en tinglyst ret til at færdes over matr. nr. 7 bb og 100.

Vi har forstået sagen således, at det omhandlede vejareal ikke er anlagt som vej til kørende færdsel, men fungerer som parkeringsplads for ejerne, og er taget i brug til gående færdsel mellem N vej 6 og trappen på matr. nr. 7 p.

Kommunen har vurderet, at hensynet til ejerne af matr. nr. 7 bb vejer tungere end hensynet til, at klagerne skal kunne benytte arealet til gående færdsel for at benytte trappen på matr. nr. 7 p. Det fremgår endvidere, at klager har adgang til I S vej ad en anlagt privat fællesvej på matr. nr. 106 a, der således må antages at være deres primære adgangsvej til en offentlig vej.

Hertil har kommunen vurderet, at klagerne ikke får en større omvej til sin ejendom, hvis arealet nedlægges. Endvidere mener kommunen, at færdselssikkerheden på I S vej bliver forbedret, hvis der sker vejadgang fra blandt andet N vej 6 ad den private fællesvej N vej. Dette skøn kan vi ikke tage stilling.

Om proceduren ved nedlæggelsen

Kommunen skal inddrage ejere af ejendomme, der grænser til en vej, der ønskes nedlagt samt ejere af ejendomme med en vejret til vejen, inden den træffer afgørelse om en nedlæggelse af vejen. Disse skal have en frist på 8 uger til at fremkomme med indsigelser. Det fremgår af privatvejslovens § 54, stk. 1 og 2.

Kommunen må ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med det faktiske oplysningsgrundlag i sagen og har givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder. Det er endvidere en betingelse, at disse oplysninger skal være af væsentlig betydning for sagens afgørelse og til ugunst for den pågældende part. Dette fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Det fremgår af sagen, at kommunen har fulgt proceduren i henhold til privatvejslovens bestemmelser om annoncering og meddelelse af relevante involverede parter i henhold til privatvejslovens § 54, stk. 1 og 2.

Du skriver i brev af 13. september 2010, at klager ikke var orienteret eller inviteret til møde på arealet, der ønskes nedlagt, den 8. april 2010.

Kommunen har i brev af 25. oktober 2010 oplyst, at mødet den 8. april 2010 var beregnet på at fastlægge, hvor i marken det udlagte vejareal var. Der fremkom således ikke nye oplysninger som ikke allerede var kendt.

Klager blev i henhold til kommunens oplysninger den 21. april 2010 tilbudt et møde på stedet, men dette blev afslået med henvisning til, at klageskrivelsen var fyldest gørende.

Vi har på den baggrund ikke grundlag for at antage, at kommunen har lagt oplysninger til grund for sin afgørelse, som ikke har haft kendskab til.

Således mener vi at de oplysninger om behandlingen af sagen, som du henviser til i brev af 14. december 2010, er oplysninger som klager allerede var bekendt med, idet kommunen gjorde parterne opmærksomme på dette i brev af 16. november 2009.

Der er således ikke tale om nye oplysninger i sagen.

Vi mener derfor, at kommunen har fulgt proceduren i privatvejsloven inden nedlæggelse af arealet som privat fællesvej, inden den traf sin afgørelse.

Eventuelt økonomiske tab

Der er ikke efter privatvejsloven hjemmel til at yde erstatning i forbindelse med nedlæggelse af et vejareal. Dette medfører, at der er tale om en erstatningsfri regulering af private vejrettigheder⁴.

Vi kan i øvrigt ikke tage stilling til erstatningsspørgsmål. Disse må afgøres på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregel. I tilfælde af uenighed må sagen indbringes for domstolene.

Anden lovgivning

Vi har forstået dine bemærkninger således, at du mener, at etablering af et minirensaneanlæg ikke anlagt i henhold til kommunens tilladelse hertil.

Du har gentaget dette i dine bemærkninger af 14. december 2010.

Om anlægget er i strid med byggeloven⁵ eller miljøbeskyttelsesloven⁶ kan vi ikke tage stilling til. Det er henholdsvis Erhvervs- eller Byggestyrelsen eller Miljøministeriet, der kan tage stilling til fortolkning af disse love.

Konklusion

Vi mener ikke, at kommunens har varetaget usaglige hensyn ved sin vurdering.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens vurdering vedrørende afvejningen af vigtigheden for parterne i henholdsvis at opretholde og nedlægge vejarealet som privat fællesvej.

Kommunens afgørelse er derfor lovlig.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Frist for anlæg af sagen ved domstolene

Hvis klagerne ønsker, at en domstol skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal de anlægge sag inden 6 måneder efter, at I har modtaget denne afgørelse. Det følger af privatvejslovens § 7, stk. 6, 2. punktum.

Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.

Om vejbestyrelsesloven og kundgørelse i henhold hertil

Til orientering vedlægges kopi af loven fra 14. april 1865, der regulerede forhold på private fællesvej før vedtagelsen af den gældende privatvejslov.

Endvidere vedlægger vi kopi af lovbekendtgørelse for vejbestyrelsesloven af 5. august 1970.

For så vidt angår kundgørelsen af 28. januar 1971 som du henviser til, kan vi oplyse, at Vejdirektoratet ikke er i besiddelse af denne. Vi skal derfor henvise dig til den lokale vejbestyrelse, Vejle Kommune, om dette.

⁴ Det fremgår af pkt. 43 i Ministeriet for offentlige arbejders – nu Transportministeriets – cirkulære nr. 134 af 6. december 1985 om lov om private fællesveje

⁵ Byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 452 af 24. juni 1998, med senere ændringer

⁶ Lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 6. juni 2010. Loven administreres af Miljøministeriet, Miljøstyrelsen

